

گفت‌وگوی صبا با حسین ریگی کاردان فیلم سینمایی «هوک» فیلمبرداری زیر آب تجربه‌ای نوین است

به تکتکه خوبی اشاره کردید، ببینید، دوربین فیلم نمی‌سازد اما تنها دلیل برای انتخاب یک دوربین در تصویربرداری فیلم و برای اینکه فیلمبرداری جواب بهتری بگیرد، نوع آن دوربین و انطباق امکاناتش با شرایط اقلیمی است. زاویه تابش نور، رطوبت و هرم هوا، شرایط گرمایی و سرمایی و خیلی چیزهای دیگری که بی‌گمان فیلمبرداری به آن‌ها فکر می‌کند تا وسیله کارش در شرایط خاص اقلیمی، بالاترین بازده را داشته باشد. آن‌ها هم اوضاع کار ما با لوکیشن‌های متعدد، نظر به جمیع این جهات ما دوربین مینی الکسا را برای تصویربرداری «هوک» انتخاب کردیم.

باز هم برمی‌گردم به بخش‌های ضبط شده زیر آب، به این ترتیب «هوک» نباید عاری از جلوه‌های بصری و میدانی باشد. از این جلوه‌ها چه اندازه و در چه قاعده‌ای بهره بردید؟

نه صبر کنید، ما جلوه‌های ویژه میدانی نداشته‌ایم! اما درباره جلوه‌های ویژه بصری حق با شماست اما ببینید آنجا که فقط فیلمبرداری نبوده! فیلم ما سینمایی است و آنجا بازیگر هم باید زیر آب نقش‌آفرینی می‌کند. کاری که مقوله خطرناکی است، به ویژه میان دریا، آن‌ها با امکانات محدودی که در کشور داریم، متأسفانه نمی‌شود آنجا فیلمبرداری رئالی داشته باشیم!

ببینید من فکر می‌کنم این موضوع خطر فیلمبرداری میان دریا، مختص ما نیست و در همه دنیا این مقوله بدون مخاطره محسوب نمی‌شود...

همینطور است اما در کشورهایی که صنعت سینمایی پیشرفت داشته، استودیوهایی مخصوص فیلمبرداری زیر آب وجود دارد اما در ایران که چنین استودیوها و امکاناتی نداریم؟ پس ما در جلساتی که پیش از تولید فیلم داشتیم، اول یک استوری بر دبر اساس آنچه در ذهن داشتیم و دکوپاژ صحنه‌ها آماده کردیم و تجربه سختی را در استخری که استاندارد نبوده آغاز کردیم. سعی می‌کردیم به واسطه نور و فیلتر این تعقیب را جبران کنیم و کار را به استاندارد نزدیک کنیم. باید بازیگران را برای بازی زیر آب آماده می‌کردیم. این اتفاق تجربه‌ای به شدت سخت اما جذاب برای تیم ما بود و این با همکاری همه عوامل و دوستان میسر شد. می‌توانم بگویم خروجی قابل توجهی داشتیم.

پیش از مصاحبه با شما گمان می‌کردم فیلم «هوک» در ژانر ورزشی قرار دارد اما به نظر این فیلم بازیگری ترکیبی تهیه شده است. قبول دارید؟

بله می‌توانیم بگوییم این فیلم در ژانر ورزشی قرار می‌گیرد ولی سعی کردیم ملودرام و داستان فیلم، آن‌را به سمت فیلمی اجتماعی ببرد. به حق یا شملت، این ترکیبی از دو ژانر سینمایی است و امیدوارم در پرداخت اثر موفق عمل کرده باشیم.

در کسب بازیگران با دیگر عوامل فیلم تغییری هم داشتید؟

معمولاً برای انتخاب کسب بازیگری، پیش از آغاز مرحله تولید صحبت زیاد است اما ما دارد اینجا از علی آشتیانی پور، تهیه‌کننده فیلم تشکر کنیم که تمام انرژی خود را گذاشت تا بتوانیم کاری آبرمند با حضور بازیگران معتبری داشته باشیم. به یقین این اعتبار آشتیانی پور بود که دوستان بازی در این فیلم را پذیرفتند.

تنگ‌تنگی در آن مدت با هم داشتیم. چرا که باید هم درام داستان را درمی‌آوردیم، هم نگاه درست و انتزاعی مدنظرمان به سیستان و بلوچستان، آنطور که می‌خواستیم به تصویر درمی‌آمد.

بخشی از فیلم زیر آب فیلمبرداری شده، به نظر ما این اتفاق سال ۱۳۸۱ با کار خوب مانی میر صادقی در فیلم «جان مرجان» در سینمای ایران پدید آمد. در فیلم شما اما نظر به این موضوع، گمان می‌کنم دکوپاژ سر صحنه‌ها اعمال شده، درست است؟

خب اینجا باید توجه داشت که با پیش تولید یک دستی مواجه نیستید. بله همانطور که فرمودید بخشی از فیلم زیر آب می‌گذشت. درباره فیلمی که نام بردید «جان مرجان» به سینمای مستند تعلق داشت پس کار ما تجربه نوینی در سینما بود. مضاف بر اینکه شما بخواهید از ویژگی‌ها «جلوه‌های ویژه» هم بهره ببرید که آن‌ها را به صورت استوری برد در کار اعمال کردیم و جلسورفتیم. در برخی سکانس‌های مهم ما دکوپاژ اولیه داشتیم و در باقی سکانس‌ها دکوپاژ سر صحنه اعمال شد.

بخش عمده فیلمبرداری «هوک» در استان سیستان و بلوچستان با طبیعتی بکر و روستایی و خاص انجام شده، ممکن است بفرمایید چه شهرهایی از استان، از مجموعه پروژه فیلمبرداری قرار گرفت و تا چه اندازه بر آکنندگی لوکیشن در فیلم داشتید؟

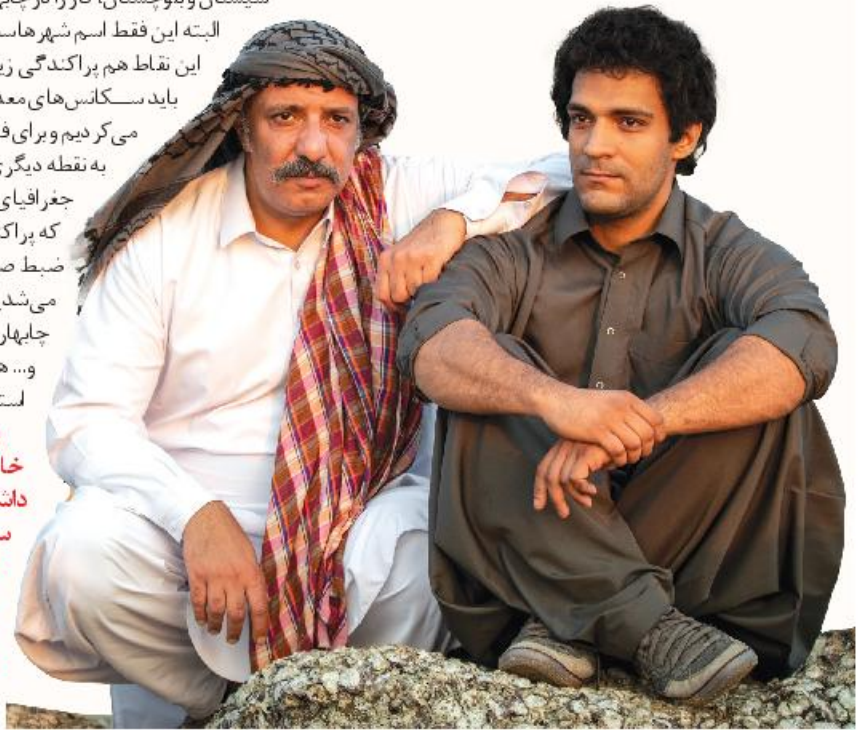
همینطور است، بیشترین کار فیلمبرداری ما در سیستان و بلوچستان و بقیه در تهران و شهریار انجام شد. در بخش‌های استان سیستان و بلوچستان، کار را در چابهار و کنارک به فرجام رساندیم. البته این فقط اسم شهرهاست! لوکیشن فیلمبرداری در این نقاط هم پراکنده‌تر بود. برای نمونه ما باید سکانس‌های معدن را در یک نقطه فیلمبرداری می‌کردیم و برای فیلمبرداری سکانس‌های منزل، به نقطه دیگری می‌رفتیم. مقوله دیگر، بحث جغرافیای خود کنارک و چابهار است که پراکنده‌گی خاصی دارند و برای ضبط صحنه‌های یک سکانس مجبور می‌شدیم در چند نقطه کار کنیم. خود چابهار، بندر بريس، کوه‌های مریخی و... هر کدام از این‌ها در بخشی از استان و با فاصله از هم قرار دارند.

به نظر در این جغرافیای خاص، شما به ادوات و ابزارهای نیاز داشتید. ممکن است از امکانات سخت‌افزاری، به ویژه از نوع دوربین فیلمبرداری «هوک» صحبت کنید و اینکه ابزار کار شما در نسخه نهایی فیلم چه تأثیری گذاشته است؟

مریم ضیغمی - ژانر ورزشی در سینمای جهان، گونه‌ای شناخته شده و پر مخاطب است. از آنجا که در مقوله ورزش، عنصر تعلیق به وفور یافت می‌شود، مخاطب با ولعی خاص همراه فیلم می‌شود. چه اصولاً یک مسابقه ورزشی با زندگی‌نامه یک ورزشکار برجسته، شباهت زیادی به یک فیلم سینمایی دارد. تقریباً اغلب عناصری که در سینما هست، در ورزش هم به چشم می‌خورد. با وجود این در سینمای ایران کمتر به مقوله ورزش توجه شده است. امسال حسین ریگی با «هوک» گام به جشنواره چهل و یکم گذاشته است. فیلمی که البته به گفته خودش در ژانر (ورزشی-اجتماعی) تولید شده است. این فیلم مختصاتی دارد که آشنا شدن با آن‌ها خالی از لطف نیست. لطفاً با من و حسین ریگی در این گفت‌وگو همراه شوید.

آقای ریگی! ایده اصلی هوک چطور مطرح شد و شما به عنوان کارگردان چه سهمی در نگارش فیلمنامه داشتید؟

به یقین ایده اصلی این فیلم به خودم تعلق دارد و برگرفته از تجربه شخصی من از مسائل ورزشی در استان سیستان و بلوچستان است. بعدها جلساتی با خانم مریم پیرکاری داشتیم و قرار شد بهترین نویسنده متناسب با این اثر را برگزینیم. خوب من بهترین نویسنده را برای این کار، مهدی ترابعیگی می‌دیدم. چون ما تجربه تصفه و تیمه‌ای از همکاری در فیلم لیپار با هم داشتیم. می‌دانستم ذهن مهدی به من نزدیک است و از این رو فیلمنامه را با او آغاز کردیم. ارتباط

عطرآلود

FRAGRANT

کارگردان: مهدی ترابعیگی
تهیه‌کننده: یوسف منصوری

جهت خرید بلیط فیلم سینمایی «عطرآلود» به سایت Gise7.ir مراجعه کنید.